



Biuletyn Domowego Kościoła
Diecezji Elbląskiej

NAZARET



Nr 7.. Wielki Post



Zbawienie przyszło przez krzyż.

Drodzy czytelnicy!

Do wakacji, a więc okresu urlopów i wypoczynku, jeszcze trochę czasu, ale może już teraz warto się zastanowić: gdzie i jak je spędzić? Na stronie internetowej Domowego Kościoła pojawiają się coraz to nowsze propozycje rekolekcji. Wiele małżeństw rozważa, które wybrać, a inne czy w ogóle jechać?

Dlatego też w tym numerze zamieściliśmy świadectwa małżeństw, które podczas ferii uczestniczyły w rekolekcjach.

Znajdziecie też świadectwa osób, które są kandydatami lub członkami Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Dylemat czy podjąć się tego dzieła, często pojawia się w czasie rekolekcji. Może przeczytane relacje pomogą innym podjąć decyzję.

Redakcja



Redakcja: Anna i Kazimierz Trykowsky,

Magdalena i Przemysław Peruccy

Adres: ul. Kościuszki 29/24, Elbląg

e-mail: annatrykowska@wp.pl

zdjęcie na okładce: Magdalena Perucka

www.dk.elblag.pl

Słowo na Wielki Post

Jeżeli podejmujemy w Kościele, wśród katolików ochrzczonych, bierzmowanych, uczestniczących w Eucharystii próbę wznowionego katechumenatu, to dlatego, że przeraża nas widok pustyni wokół nas. Pustyni, gdzie są szkielety martwych katolików, martwych chrześcijan, którzy nie żyją tym, co wyznają ustami. Szukamy wyjścia z tej sytuacji, szukamy klucza do tajemnicy życia, do źródła życia. Szukamy przystępu do źródła, z którego wszyscy mogliby pić, aby życie bujnie rozwinęło się, aby Kościół stał się prawdziwą oazą w świecie, który jest pustynią bez Boga.

Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki

Czas Wielkiego Postu wiąże się w historii Kościoła bardzo mocno z katechumenatem. To przygotowanie do przyjęcia sakramentu chrztu św. łączyło się z doświadczeniem wiary przeżywanego we wspólnocie uczniów Chrystusa.

Diagnoza obecnej sytuacji Kościoła w Polsce wyrażona w mocnych słowach Założyciela Ruchu Światło-Życie niech będzie dla nas powodem do zastanowienia.

Pan Jezus powołał nas, abyśmy byli OAZĄ na współczesnej pustyni ludzi, którzy żyją: ***jakby Boga nie było***.

Jak być taką oazą? Gdzie szukać źródła, abyśmy mogli z niego czerpać? Nasze siły i entuzjazm tak szybko słabną. Oaza bez wody, bez źródła usycha.

Dróg jest wiele. Chciałbym przypomnieć o jednej z nich praktykowanej w naszym Ruchu. To REKOLEKCJE.

Dla nas takim czasem czerpania „ze źródła” są rekolekcje.

Aby coś dać innym, najpierw trzeba samemu zaczerpnąć...

Nie jest łatwo wędrować po pustyni, by dojść do oazy. Nie jest łatwo pokonać trudności, by wyjechać na rekolekcje. Kto jednak ciągle pozostaje na pustyni... usycha... staje się szkieletem...

Wielki Post to sposobność do podejmowania dobrych postanowień. Niech słowa ks. Franciszka sprowokują nas do podjęcia odważnej i ufnej decyzji

o wyjeździe na rekolekcje. Trudności są po to, by je pokonywać. Nic nie zastąpi doświadczenia żywej wiary przeżywanej we wspólnocie uczniów Jezusa. To na rekolekcjach czujemy, że jesteśmy Żywym Kościołem – Oazą. To z rekolekcji czerpiemy siły, by później do Źródła przyprowadzać innych. Bez rekolekcji przestajemy być oazą...

Ks. Józef Miciński

ze źródła

Niedziela Palmowa

W Niedzielę Palmową Męki Pańskiej obchodzimy w liturgii pamiątkę uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Wjazd ten rozpoczyna drogę paschalną Chrystusa, Jego przejście przez mękę i śmierć na krzyżu do chwały Zmartwychwstania. Palmy - gałązki w rękach wiernych i procesja są znakiem gotowości dołączenia się do drogi Chrystusa, wejścia w Jego śmierć prowadzącą do zmartwychwstania. Chcemy towarzyszyć Chrystusowi w Jego drodze posłuszeństwa i miłości wyrażającej się w oddaniu życia, aby mieć udział w Jego nowym życiu, którego pełnią jest zmartwychwstanie. W ten sposób chcemy wypełnić powołanie chrztu świętego, którego istotą jest włączenie naszego życia w drogę paschalną Chrystusa: przez umieranie do zmartwychwstania. Od chwili chrztu świętego jesteśmy wezwani do tego, aby przez nieustanne umieranie dla grzechu, przekreślanie swojego egoizmu, samolubstwa przechodzić do nowego życia, którego istotą jest miłość, czynienie bezinteresownego daru z siebie. Taka droga zaś prowadzi do pełni życia, do zmartwychwstania. Na te wszystkie prawdy wskazuje nam symbol palmy, którą Kościół wkłada w nasze ręce na progu Wielkiego Tygodnia, kiedy mamy w szczególny sposób włączyć się w drogę paschalną Chrystusa i odnowić swoje powołanie chrztu świętego.

Ks. Franciszek Blachnicki

(fragment „Popiół i palma” z *Listu do wspólnot rodzinnych nr 3 - marzec 1976*)



świadectwa

12-18.01.08, Koniaków

Komunikacja małżeńska

Jesteśmy w DK od niedawna (drugi rok). Nigdy wcześniej nie należeliśmy do żadnego ruchu katolickiego. Gdyby miesiąc przed rekolekcjami ktoś powiedział nam, że spędzimy część swojego urlopu na poszukiwaniu Boga w domu rekolekcyjnym, popatrzylibyśmy na niego z dużym powątpiewaniem. Skąd ta myśl wzięła się w naszych głowach? Duch Święty nas natchnął...?

Spotkaliśmy się z opinią, że coraz trudniej ludziom wysupłać poza standardowym urlopem dni wolne w jednym czasie tak, aby mogli ten czas poświęcić Bogu i sobie. Stąd coraz częstsza tendencja organizowania rekolekcji nie tylko 14, ale i 5 dniowych a nawet weekendowych. My też mieliśmy duże problemy ze zgraniem wszystkich szczegółów. Co więcej im bliżej było wyjazdu, tym bardziej sprawa się komplikowała, a problemy nawarstwiały. Pomyśleliśmy, że skoro Duch Święty nas natchnął, to zadba, aby wszystko się udało. Od tego momentu wszystko potoczyło się samo i to w jak najlepszym kierunku. Na dwa dni przed planowanym wyjazdem mogliśmy potwierdzić uczestnictwo w rekolekcjach: *Jestem prawdą, drogą i życiem.*

Na miejscu znaleźliśmy wszystko - spotkaliśmy Jezusa. Ludzie, których poznaliśmy, słowa, które usłyszeliśmy i Duch, który się wszystkim udzielał to najważniejsze wspomnienia z pobytu w Koniakowie. Nic nie było przypadkiem. Wszystko było podporządkowane konkretnemu celowi - Świętość poprzez sakrament małżeństwa. Pokazana nam została droga, dane zostały narzędzia, żeby tą drogą pewnie kroczyć. Prawda, którą odkryliśmy daje nam siłę, aby wytrwać.

Zaczynamy czasem żartować, że nasze małżeństwo ma dwa okresy: przed i po Koniakowie. Bardzo serdecznie polecamy wszystkim małżeństwom te warsztaty tematyczne. W rozmowach na koniec rekolekcji częstym żartem było, że tak powinny wyglądać obowiązkowe nauki przedmałżeńskie. Na nauki przedmałżeńskie nigdy nie jest za późno. Było z nami małżeństwo z 27 letnim stażem i też cieszyli się jak młodzi.

Dziękujemy Ci Duchu Święty za to, że nas zawołałeś.

Magda i Łukasz MARCINAK

BÓG

NAS KOCHA I MA DLA NAS WSPANIAŁY PLAN

W styczniu 2008 r. byliśmy na rekolekcjach - Oazy Nowego Życia I stopnia w Starej Wsi w diecezji przemyskiej. Parą animatorską byli Maria i Stanisław Lelek, zaś moderator Oazy to ojciec jezuita Marian Kępka. Były to dla nas pierwsze rekolekcje dwutygodniowe. Obaw wiele, dużo myśli, w środku zimy odległość do pokonania ponad 600 km. Gdyby ktoś wówczas zapytał nas o oczekiwania, myślę że, odpowiedzielibyśmy wtedy, że chcemy zobaczyć, jak tam jest i jak my się w tym odnajdujemy. Plan rekolekcji to przeżywanie całego roku liturgicznego. Dziwne, bo jak w ciągu dwóch tygodni można przeżyć wszystkie emocje związane ze świętami -zarówno Bożego Narodzenia jak i Wielkiej Nocy? Dojechaliśmy bezpiecznie i zaczęło się. Otrzymaliśmy plan dnia, w którym były m.in. takie elementy jak: jutrznia, wspólny śpiew, codzienna Eucharystia, szkoła życia i modlitwy. Wydawałoby się „orka”, a niezwykle przyjemnie i niepostrzeżenie mijały kolejne dni. Nie należymy do osób, dla których w wierze emocje odgrywają dużą rolę, a tu pierwsze słowa, które niezwykle głęboko zapadają w pamięć: „Bóg Cię kocha, czy o tym wiesz?”. W sercu wydaje się, że odpowiadamy: wiemy, ale w życiu codziennym... zbyt często się o tym zapomina. Często uważamy, że to co mamy, co osiągnęliśmy, jest naszą zasługą, a powinniśmy być świadomi, że to wszystko od Boga zostało nam dane. Jeżeli każdy dzień staramy się przeżywać z Bogiem, to trwamy w Jego woli i wypełniamy ją. Należy tylko powierzyć się Bogu. Realnie patrząc, nikt nie mówi nam niczego, czego

byśmy nie znali, a jednak słowa docierają w zupełnie inny sposób. Marysia przypomina o przysiędze małżeńskiej, o jej wartości i zobowiązaniu, jakie Bóg nam dał w tym sakramencie – obietnicę pomocy i trwania. Słyszymy, że miłość małżeńska to stawanie przed Bogiem i odnawianie sakramentu małżeństwa, że jesteśmy Świątynią Boga i Bóg ma żyć w nas, a nie obok nas. Zastanawiamy się nad słowami, że Bóg jest miłością i że nic bez Jego woli nie jesteśmy w stanie zrobić. Pada też kolejne zdanie warte zapamiętania, że to ja mam zrobić wszystko, żeby Tobie ze mną było dobrze. Proste, a przychodzi natychmiast refleksja, że dotychczasowe myślenie, że to ja w nim, w niej zmienię to, co mi przeszkadza jest mylne. Ojciec jezuita w szkole modlitwy między innymi przypomina znaczenie słowa Amen – zgody, potwierdzenia. W nas natomiast powstaje kolejna refleksja, przyjęcia Jezusa do serca w Komunii Świętej i świadomego odpowiedzenia -TAK. Słyszymy również, że powinniśmy pracować z Bogiem, a nie dla Boga. Gdzie różnica? Z Bogiem pracujemy, zapraszając Go do każdej wykonywanej przez nas czynności, polecamy nasze małżeństwo, życie, pracę, a nawet domowe czynności bez przymusu, po prostu z miłości do Boga. Praca dla Boga – to jak na zlecenie kolejna czynność, którą muszę, powinam, powinienem wykonać, praca która nie wiąże się z przyjemnością tylko z obowiązkiem. Prowadzący przypominają także znaczenie modlitwy małżeńskiej. Mówią o trudnościach otworzenia się przed współmałżonkiem w modlitwie do Boga. Istotą, która w nas pozostaje staje się myśl, że aby stanąć przed Bogiem musimy się wzajemnie przeprosić i przeprosić Boga. Musimy wybaczyć wzajemne zranienia i wzbudzać w sobie świeży zachwyt współmałżonkiem. Możemy się wzajemnie pobłogosławić i pocałować - pocałunkiem pokoju. To mój mąż, moja żona jest dla mnie najlepszym przyjacielem i jemu, jej mogę powiedzieć wszystko. To my dla siebie nawzajem jesteśmy najcudowniejszymi osobami na ziemi, bo w życiu chrześcijanina nie ma przypadków to Bóg wszystkim kieruje. Negatywne doświadczenia są zaś wynikiem zamknięcia się na Boga i brania życia po ludzku. Zauważymy to dopiero wtedy, gdy Boga naprawdę świadomie przyjmiemy i zaprosimy w nasze życie. Gdy nie pozostawimy sobie żadnej ludzkiej furtki, odzyskamy spokój wewnętrzny i radość życia. Poczujemy Bożą obecność, problemy znajdą rozwiązanie i staniemy się lepsi. Dopiero wtedy będziemy zdolni do dawania autentycznego świadectwa naszym życiem. Co teraz możemy powiedzieć? *Chodzi o to, abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki... Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości, sprawy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową – ku Chrystusowi (Ef 4, 14a-15).*



Wyrzeczenie przynosi owoc

Na początku 2007 roku zdecydowaliśmy razem z żoną, że pojedziemy na rekolekcje Oazy Rodzin I⁰ w Bieszczady do miejscowości Rzepedź k. Komańczy w diecezji przemyskiej. Zarezerwowaliśmy miejsca dla nas i trójki dzieci od 31.07 do 16.08.2007 roku. Wcześniej słyszałem, że na rekolekcjach istnieje możliwość przystąpienia do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Polega to na wyrzeczeniu się spożywania alkoholu. Około czerwca zacząłem myśleć, że chyba podejmę się tego wyrzeczenia w intencji konkretnej osoby, alkoholika. Do tej pory nie nadużywałem alkoholu, ale smakowały mi dobre trunki i piwo dla ugaszenia pragnienia. Jednocześnie zdarzają się sytuacje w stosunkach służbowych i towarzyskich, gdzie lampki szampana czy koniaku nie wypada odmawiać. Lecz biorąc to wszystko pod uwagę, pomyślałem, cóż by to była za ofiara dla Pana Boga, która nic nie kosztuje. Jednak byłem pełen obaw, szczególnie, jeśli chodzi o sytuacje służbowe w pracy i wciąż się wahałem. Po przyjeździe na rekolekcje w trzecim dniu już byłem pewien, że podejmuję krucjatę. Wypełniłem i podpisałem deklarację na jeden rok członkostwa. W dniu 13.08.2007 na Dniu Wspólnoty złożyłem ją wraz z wieloma innymi osobami, które również podjęły się krucjaty.

Po powrocie z rekolekcji zaczęło się normalne codzienne życie i obowiązki. Od tego czasu nie piję alkoholu pod żadną postacią. W miesiącu październiku zauważyłem ze zdziwieniem, że zostałem uwolniony od wielu wewnętrznych barier, których nie mogłem wcześniej pokonać, od wielu lęków i niepewności, to wszystko przestało istnieć. Skojarzyłem to z podjętą krucjatą i stwierdziłem, że to wyrzeczenie

przynosi owoc również dla mnie, chociaż w ogóle tego nie oczekiwałem, moją intencją jest uzyskanie łaski dla innej osoby.

Podjęcie krucjaty jest również praktyczne w codziennym życiu. Na każdą uroczystość czy spotkanie jeździmy samochodem, o każdej porze dnia i nocy jestem dyspozycyjny jako kierowca i mogę pomóc w nagłej potrzebie.

Opisuję to doświadczenie z wilgotnymi oczami, wielbiąc Wielkość Boga i podziwiając Jego Niezmierzone Miłosierdzie.

Obecnie dojrzewa w mnie decyzja, że po pierwszym roku członkostwa podpiszę deklarację do końca życia.

Józef, lat 53

Jestem silniejszy i radośniejszy

Alkohol był obecny w moim życiu przez 7 lat. Były to lata błędzenia i życia z dala od Boga. W 1994 roku zostałem uzdrowiony i od tej pory jestem abstynentem. O KWC dowiedziałem się na rekolekcjach I st. w 2006 roku. Z jednej strony ucieszyłem się, że swoją abstynencję można za kogoś ofiarować, ale jednocześnie czułem, jakby te lata abstynencji poza osobistymi korzyściami nie wniosły nic w moje życie duchowe. Do KWC przystąpiłem od razu jako członek, ofiarowując swoją abstynencję za swoich synów, prosząc Boga, aby uchronił ich przed doświadczeniami z alkoholem, jakich ja doznałem.

Od momentu, kiedy jestem członkiem KWC, czuję się wewnętrznie silniejszy i radośniejszy. Silniejszy, gdyż wiem, iż Bóg wspiera moje trwanie w abstynencji, a radośniejszy, gdyż wynikają z niej wymierne korzyści. Mogę bowiem w sposób czytelny dawać świadectwo na co dzień. Jeszcze przed paroma laty, gdy ktoś częstował mnie alkoholem, to odmawiałem, podając różne doraźne powody (kieruję samochodem, biorę leki), a obecnie powód jest jeden, który z dumą podkreślam: „nie piję, nie kupuję, nie częstuję, gdyż złożyłem przysięgę Bogu”. Co najdziwniejsze, jest to bardziej przekonywujące i łatwiej przyjmowane przez ludzi niż poprzednie argumenty.

Za to wszystko chwala Panu!

Tomek

Krucjata może się rodzić tylko z krzyża, ze spojrzenia na miłość Chrystusa, który dla nas tak się „uniżył, że stał się posłusznym aż do śmierci, a była to śmierć krzyżowa” (por. Flp 2,8) Jeżeli ta miłość zawładnie naszym sercem, to da nam moc, abyśmy mogli umacniać innych. I ta miłość nas wyzwoli, abyśmy mogli wyzwalać innych.

Ks. Franciszek Blachnicki
(„Wolni i wyzwalający”)

ProChrist

ProChrist to ruch skupiający chrześcijan różnych wyznań. Od 1993 roku z ich inicjatywy prowadzone są kilkudniowe spotkania ewangelizacyjne ProChrist - transmitowane poprzez łącza satelitarne na całą Europę. Dotychczas odbywały się one kolejno w Lipsku (1995), Norymberdze (1997), Bremie (2000) i w Essen (2003). W marcu 2006 roku około 1,5 miliona ludzi w 1250 miejscach odbioru z 20 krajów Europy mogło przeżywać spotkania ProChrist transmitowane z monachijskiej hali olimpijskiej.

ProChrist to 8 wieczorów, które mają charakter otwarty i adresowane są do różnych osób, grup i środowisk, a w ich trakcie: zwiastowanie Bożego Słowa, wywiady, miniatury teatralne, reportaże, muzyka, impulsy do przemyślenia i gościnna atmosfera. Głównym mówcą tegorocznych spotkań będzie **Ulrich Parzany** – teolog ewangelicki, duchowny i autor wielu książek tłumaczonych w całej Europie.

„Zwątpienie – zdziwienie” – to hasło tego wydarzenia. Przeciwnością wątpliwości nie jest nieomyślność czy próżność, ale otwartość i zdecydowane poszukiwanie odpowiedzi. Wieczory ProChrist są formą wyjścia naprzeciw poszukiwaniom każdego człowieka.

Gośćmi muzycznymi na ProChrist będą: **Magda Anioł, Darek Malejonek, Tomasz Żółtko, Beata Bednarz, Mate.o, Zespół CME, Megachór ProChrist, Kraków Gospel Choir, Irek Glyk.**

W **Elblągu** wieczory ProChrist będą się odbywać w **kościel Bożego Ciała** przy ul. Robotniczej 29. Wydarzenie współorganizowane jest przez ks. Piotra Bryka oraz ruchy i stowarzyszenia naszej diecezji. Domowy Kościół również włącza się w to dzieło. Pierwszą część stanowi program

przygotowany przez elbląskich organizatorów, a druga to przekaz satelitarny z katowickiego „Spodka”.

Niedziela, 6 kwietnia: Wolność Tomku w swoim domku – co znaczy być prawdziwie wolnym?

Poniedziałek, 7 kwietnia: Słowa uczą, przykłady pociągają – dlaczego i w jakim zakresie należy się szacunek przełożonym, przywódcom i rodzicom?

Wtorek, 8 kwietnia: Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci – czy w naszym życiu jest miejsce na niedoskonałość i starość?

Środa, 9 kwietnia: Diabeł tkwi w szczegółach – dlaczego ludzi fascynuje zło?

Czwartek, 10 kwietnia: Im większe pieniądze, tym większy rachunek – jak wytrzymać „wyścig szczurów”?

Piątek, 11 kwietnia: Wszędzie dobrze, gdzie nas nie ma – czy inny kraj to lepsze życie?

Sobota, 12 kwietnia: Drzewa nie istnieją osobno – czy nasze kontakty z innymi zaspokajają potrzebę bliskości i intymności?

Niedziela, 13 kwietnia: Przebaczenie jest najtrudniejszą miłością – czy można wszystko wybaczyć?

CHCESZ COŚ ZROBIĆ DLA CHRYSYSTUSA?

W dniach 6-13 kwietnia 2008 o godz. 18 w kościele Bożego Ciała przy ul. Robotniczej 29 będzie miała miejsce **Ewangelizacja ProChrist**.

Chcemy Was prosić, abyście włączyli się w to dzieło przez modlitwę, dlatego przypominamy i polecamy **Operację Andrzej**.

Jest to projekt Centralnej Diakonii Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie opierający się na prostej zasadzie, zastosowanej kiedyś przez apostoła Andrzeja- *Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swojego brata i rzekł do niego: Znaleźliśmy mesjasza – to znaczy Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa* (J1, 40-42).

Ma zmobilizować nas do modlitwy, zaprzyjaźnienia się, później zaproszenia i przyprowadzenia na konkretne wydarzenie ewangelizacyjne, tych, których znamy i wiemy, że potrzebują Jezusa Chrystusa. Dołącz do innych chrześcijan, którzy wierzą, że Bóg przez nich może dotrzeć do sąsiadów, znajomych, przyjaciół i rodziny z Dobrą Nowiną o nowym życiu w Chrystusie.

Operacja Andrzej to 5 prostych kroków:

1. **Rozejrzyj się wokół** – Twoje pole misyjne jest dokładnie tam, gdzie mieszkasz, pracujesz, czy chodzisz do szkoły. Wpisz imiona osób, które znasz, a które potrzebują Jezusa. Módl się za nie regularnie.
2. **Patrz w górę** – Bóg zmienia ludzi dzięki modlitwie. Módl się każdego dnia za osoby na twojej liście, prosząc Boga, aby dał ci okazję, by rozmawiać z nimi o Bożej miłości.
3. **Wyjdź naprzeciw** – szukaj okazji, by pielęgnować przyjaźń z osobami na twojej liście. Pozyskaj ich zaufanie, spędzaj z nimi czas. Przyjaźń otwiera drzwi do rozmowy o Chrystusie.
4. **Patrz w przyszłość** – Porozmawiaj z każdą osobą na twojej liście o tym, że chciałbyś, by wzięła udział w specjalnym wydarzeniu ewangelizacyjnym. Wybierz konkretną datę i zaprosz ich.
5. **Opiekuj się nimi duchowo** – Ci, którzy odpowiedzą Chrystusowi albo wyrażą zainteresowanie Ewangelią potrzebują Twojego wsparcia. Módl się dalej, także za tych, którzy decyzji nie podjęli. Zaprosz ich na spotkania modlitewne lub do formacji w małej grupie.

Moja lista operacji Andrzej

Zobowiązuję się regularnie modlić za następujące osoby:

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

Jak powiedział Noel Chircop podczas konferencji w Katowicach: ***To jest nasza rola. W XXI wieku nasza rola polega na tym, byśmy «byli Andrzejami». Nowe pokolenie «Andrzejów», którzy wskazują na Jezusa. Ale nie swoim umysłem, lecz – swoim sercem.***

KONKURS!!!

Do 15 marca można przysyłać zdjęcia, rysunki i wiersze na konkurs zorganizowany w ramach ewangelizacji ProChrist.

Tematy:

1. Wolność Tomku w swoim domku – co znaczy być prawdziwie wolnym
2. Słowa uczą, przykłady pociągają – dlaczego i w jakim zakresie

- należy się szacunek przełożonym, przywódcom i rodzicom?
3. Czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci – czy w naszym życiu jest miejsce na niedoskonałość i starość?
 4. Diabeł tkwi w szczegółach – dlaczego ludzi fascynuje zło?
 5. Im większe pieniądze, tym większy rachunek – jak wytrzymać „wyścig szczurów”?
 6. Wszędzie dobrze, gdzie nas nie ma – czy inny kraj to lepsze życie?
 7. Drzewa nie istnieją osobno – czy nasze kontakty z innymi zaspokajają potrzebę bliskości i intymności?
 8. Przebaczenie jest najtrudniejszą miłością – czy można wszystko wybaczyć?

Regulamin na www.dk.elblag.pl/prochrist

Aktualności

Bal dla Pana Boga

W święto Ofiarowania Pańskiego Domowy Kościoł naszej diecezji w świątyni Bożego Ciała radośnie słaWił Pana podczas *Balu dla Pana Boga*.

Rozpoczęto od Eucharystii, którą celebrował ks. Andrzej Kluska. Wśród uczestników były małżeństwa z Elbląga, Malborka i Sztumu. Wodzirejowie: Tomasz i Mariola Malkiewiczowi ze wspólnoty *Życie* zadbali o dobre humory uczestników. Nie zabrakło zatem tańców integracyjnych różnych narodowości i zabaw z nagrodami. Trzeba również wspomnieć o pysznych sałatkach, ciastach i bigosie.

W trakcie balu ks. Andrzej dał nam krótki koncert piosenek nie tylko religijnych.

I chwała Panu za tę wspaniałą noc!

Kongregacja odpowiedzialnych

XXXIII Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie odbyła się w Częstochowie w dniach 22-25 lutego 2008 r. Zgromadziła niemal 900 osób z całej Polski oraz ze Słowacji, Niemiec, Czech, Białorusi, Ukrainy i Litwy. Wszystkie konferencje dotyczyły tematu roku pracy formacyjnej 2008/2009 – *Czyńcie uczniów*.

Ogłoszenia

Rekolekcje tematyczne

W dniach 07-13.07.2008r w Głotowie rekolekcje tematyczne: Małżeństwo tajemnica wielka, poprowadzi dla nas Mieczysław Guzewicz.

Zapisy i informacje: Renata i Bogdan Pietrowscy 055 6426688 lub 606806956. <http://www.mojemalzenstwo.pl>

Rekolekcje ewangelizacyjne

W dniach 02 - 04.05.2008r. w Głotowie rekolekcje ewangelizacyjne. Zachęcamy szczególnie te małżeństwa, które nie przeżyły jeszcze rekolekcji formacyjnych w DK. Zapisy i informacje u Renaty i Bogdana Pietrowskich 055 6426688 lub nr kom. 0606 806 956 lub info@dk.elblag.pl. Termin zgłoszeń do 10.04.2008. Koszt: ok. 80zł za dorosłych, ok. 60zł za dzieci.

Świadectwa

Redakcja *Listu do wspólnot rodzinnych* prosi o świadectwa na temat: *Moja ewangelizacja w środowisku pracy*. Przygotowane teksty można przesyłać do Renaty Pietrowskiej info@dk.elblag.pl do 9.04.

Pielgrzymka Krucjaty Wyzwolenia Człowieka do Gietrzwałdu – 7.06.2008

Festyn rodzinny

21.06. planowany jest festyn rodzinny, na który należy zaprosić małżeństwa niezwiązane z DK. Każdy rejon przygotowuje dwie zabawy.

Prosimy o modlitwę w następujących intencjach:

- o dobrą pracę dla Jerzego
- o potrzebne łaski dla kleryków naszego seminarium
- o zdrowie i potrzebne łaski dla narzeczonego Doroty
- o rozwój Domowego Kościoła w naszej diecezji
- w intencji letnich rekolekcji, aby jak najwięcej osób mogło i chciało w nich uczestniczyć
- o potrzebne dary Ducha Świętego dla par posługujących i księży moderatorów
- za kręgi pilotowane, aby w pełni odkrywały charyzmat Domowego Kościoła

Odpiś 1% podatku

Zapraszamy do wpłacania na konto Fundacji "Światło-Życie" odpisów 1% podatku dochodowego od osób fizycznych.

Prosimy rozpropagować informację o możliwości wpłacania na Fundację jak najszerszemu gronu oazowiczów i wszystkich ludzi dobrej woli. W zeszłym roku z tej możliwości skorzystało około 1000 osób, liczymy że w tym roku liczba powiększy się wielokrotnie, a nasze pieniądze nie zostaną zmarnowane!

Wszystkie środki pozyskiwane przez Fundację przeznaczane są na potrzeby Ruchu. Wpłacając więc 1% podatku na rzecz Fundacji wspieramy nasz Ruch. Pozwoli to uzyskać dodatkowe, tak bardzo potrzebne Ruchowi środki finansowe.

Środki finansowe tytułu 1 % można przekazywać tylko i wyłącznie na konto główne Zarządu Fundacji w Katowicach nr: 61 1560 1108 0000 9060 0004 4584 .

Podatnik, który chce skorzystać z odpisu 1% za 2007 r. na rzecz Fundacji Światło-Życie powinien:

- przy wypełnianiu odpowiedniego dla siebie formularza PIT (PIT - 36, PIT - 37 lub PIT - 28) obliczyć swój podatek należny Urzędowi Skarbowemu, a następnie odliczyć 1% od tego podatku.
- w części zatytułowanej "Obliczenia zobowiązania podatkowego" znajduje się rubryka "Kwota 1% zmniejszenia z tytułu wpłaty na rzecz organizacji pożytku publicznego". W odpowiedniej rubryce należy podać nazwę Fundacji oraz nr KRS (Fundacja "Światło-Życie" KRS 0000071891). Tutaj też należy wpisać kwotę obliczonego 1%.

Uwaga! W formularzu PIT należy wpisać kwotę pomniejszenia z zaokrągleniem do pełnych dziesiątek groszy w dół.

- Pieniądze na konto fundacji urząd skarbowy przekaże do końca lipca; potrąci nam również koszt przelewu.
- 1% podatku można przekazać tylko jednej organizacji i tylko w zeznaniach złożonych w terminie, czyli do 30 kwietnia.

WAŻNE!!! Odpis 1% nie znosi możliwości odliczenia od dochodu darowizny.

Robert Moczulski
ekonom
Stowarzyszenia "Diakonia Ruchu Światło-Życie"

Terminy rekolekcji w naszej filii

- **30 kwietnia 2008 - 03 maja 2008 ORAR II st.; Jastrzębia Góra, d. gdańska**
Zgł.: Sylwia i Wojciech Stawiccy

tel.: 058 / 344 57 66

email: wojciechstawicki@tlen.pl

- **30 kwietnia 2008 - 03 maja 2008 Rekolekcje tematyczne - Wychowywanie budowaniem miłości; Trąbki Wielkie, d. gdańska**
Zgł.: Sylwia i Wojciech Stawiccy
tel.: 058 / 344 57 66
email: wojciechstawicki@tlen.pl
- **30 kwietnia 2008 - 4 maja 2008 ORAR 1 st.; Dólsk k. Świecia, d. pelplińska**
Można przyjechać z dziećmi
Zgł.: Genowefa i Krzysztof Wieccy
kom.: 510 234 257
- **16 maja 2008 - 18 maja 2008 Rekolekcje tematyczne - ""Komunikacja małżeńska"; Pisz, d. etcka**
Zabrać ze sobą Pismo Święte, brewiarz.
Przyjeżdżamy bez dzieci.
Zgł.: Ewa i Bogdan Trzonkowsy
email: ewa.pisz@vp.pl
- **23 maja 2008 - 25 maja 2008 Rekolekcje tematyczne - Rozeznawanie woli Bożej (pogłębienie; Dólsk k. Świecia, d. pelplińska**
Można przyjechać z dziećmi
Zgł.: Genowefa i Krzysztof Wieccy
kom.: 510 234 257
- **6 czerwca 2008 - 8 czerwca 2008 Rekolekcje tematyczne - Dialog małżeński; Dólsk k. Świecia, d. pelplińska**
Można przyjechać z dziećmi
Zgł.: Genowefa i Krzysztof Wieccy
kom.: 510 234 257
- **15 lipca 2008 - 20 lipca 2008 Sesja o pilotowaniu kręgów; Trąbki Wielkie, d. gdańska**
Zgł.: Sylwia i Wojciech Stawiccy
tel.: 058 / 344 57 66

email: wojciechstawicki@tlen.pl

- **21 lipca 2008 - 25 lipca 2008 ORARy II st.;** *Trąbki Wielkie, d. gdańska*
Zgł.: Sylwia i Wojciech Stawiccy
tel.: 058 / 344 57 66
email: wojciechstawicki@tlen.pl